

Nedělka 2.5.

Milé děti,

nedělka na tuto neděli je snad jedna z posledních online, již brzy se snad budeme moci vidět v kostele naživo (ale můžete si již do kostela přijít poslechnout si kázání)

Nyní si ale ještě takto připomeneme příběh Křest etiopského dvořana
Z knihy Skutky 8,26-40 <http://www.biblenet.cz/app/b?book=Acts&no=8>

Jednomu muži, jménem Filip, se zjevil anděl a řekl mu, aby se vydal na cestu, která vede z Jeruzaléma do Gázy. Filip byl v první církvi jáhnem. A jáhnové měli za úkol spravedlivé dělení jídla a darů například při společné hostině. Možná se divíte, jak to, že se Filipovi zjevil anděl. Filipa samotného by to asi nenapadlo, a tak mu Pán Bůh pomohl a skrze anděla poradil, co má dělat, jaký je jeho úkol.

Filip čekal na odlehlé cestě a vlastně ani nevěděl, na co či na koho tu má čekat, přesto andělov příkaz poslechl a důvěřoval Bohu, že jeho čekání má smysl. A tu kolem jel vznešený muž, byl to dvořan etiopské královny, spravoval její pokladnu. Filip by si jej normálně ani nevšiml, natož tak, aby se s ním bavil. Dvořan byl totiž pohan a k tomu ještě eunuch. Filip však zbystřil, když uslyšel, že si dvořan čte z Bible proroka Izajáše, v té době se totiž četlo jen nahlas. Dvořan sám se zajímal o víru v Hospodina, v Jeruzalémě se zúčastnil židovských svátků. A tak Filip, protože už pochopil, že to je jeho úkol, pozdravil a zeptal se toho dvořana: „Jestlipak rozumíš tomu, co čteš?“ „Jak bych tomu mohl rozumět,“ řekl ten dvořan. „Jak bych mohl rozumět, když mi to nikdo nevyloží. Jen poslouchej: jako ovce vedená na porážku, jako beránek němý, když ho stříhají, ani on neotevřel ústa. Koupil jsem si ten svitek, že prý je to kniha vašeho velkého proroka, ale spíš mi to připadá jako nějaká příručka pro chovatele ovcí. Mohl bys mi to, prosím tě, nějak vysvětlit?“

A tak si k němu Filip přisedl do vozu a jeli dál. Filip cestou povídal. Začal od toho beránka, co neotevřel ústa, a došel až k Ježíši, který se stal takovým trpícím služebníkem, jak o něm píše Izajáš, a nakonec byl zabit jako velikonoční beránek a taky neprotestoval a nebránil se, když ho vedli na kříž. A asi mu toho vyprávěl ještě víc — o tom, jak byl Ježíš vzkříšen a jak se ukázal učedníkům a taky o tom, že ti, kdo uvěří, že ten Vzkříšený Ježíš je Pánem celého světa, se dají pokřtít v jeho jméno a stanou se jeho učedníky. A že tenhle Pán nedělá rozdíly mezi lidmi. Že vždycky zval ke svému stolu i ty, kterými ostatní pohrdali.

A jak tak vyprávěl, dvořan tomu rozuměl čím dál víc. Tomu, že tenhle Ježíš má zájem opravdu o každého. I o něho, který je pro Židy pohan a pro bílé černocho a pro ty zdravé eunuch, co nemůže mít děti ani vstoupit do chrámu. Takovému Pánu by chtěl patřit. A protože právě jeli kolem nějaké řeky, přerušil Filipovo vyprávění a vyhrkl: „Tady je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“

Filipa to překvapilo. Nebylo obvyklé, aby se dávali křtít pohané. Co on pamatoval, vždycky to zatím bylo tak, že zvěstovali evangelium Židům... A vlastně taky Samařanům — v Samaří byl právě on, Filip, zrovna nedávno. Zamyslel se a řekl: „Nic tomu nebrání. U nás ve sboru to bývá vždycky tak, že se toho, kdo chce být pokřtěn, zeptáme, jestli věří v Ježíše Krista celým svým srdcem.“ „Věřím,“ řekl dvořan, „že Ježíš Kristus je Syn Boží.“ A tak vystoupili z vozu a oba vešli do vody. Tam Filip toho dvořana pokřtil. Ponořil ho do vody a opět vytáhl, ponoření symbolizovalo smytí všech špatností a špíny nejen na těle,

ale i uvnitř. Dvořan tak mohl začít úplně nově, jít po cestě, na které už nebude sám, na které ho doprovází sám Pán Ježíš, v jehož jméno byl pokřtěn.

Ten dvořan pak nastoupil zpátky do vozu a měl takovou radost, že si ani nevšiml, že se Filip někam ztratil. Čekaly ho zase jiné úkoly, další místa, kam měl jít zvěstovat evangelium. Ten dvořan pokračoval svou cestou, ale něco důležitého se změnilo. Měl radost, jakou předtím neznal. Radost z toho, že to, co se v Bibli píše, platí i pro něj.

(vyprávění farářky Ludmily Míchalové Mikšíkové)

Modlitba

Děkujeme ti, Pane Bože, za vodu. Ve vodě se můžeme umýt, voda očišťuje, ale i umožňuje život. Díky vodě nemáme žízeň. Kéž si vody vážíme a chráníme ji. Děkujeme ti, Bože, za vodu, kterou používáme při křtu. Děkujeme ti za radost, kterou si díky křtu uvědomujeme, kéž ji předáváme dál. Ve křtu jsi nás pozval na společnou cestu s tebou, tak nás prosím ved'.

Amen.

Píseň k příběhu Připravujte cestu v podání scholy Pošukov

<https://www.youtube.com/watch?v=84IISAZWphI>

A obrázek, který, ač se to nezdá, je ze ztvárnění právě příběhu Křtu etiopského dvořana před pár lety v nedělce, jen jsme tam vymysleli více postav

